

ziekenhuizen; is dit niet te bereiken vanwege de kosten, dan lijkt het mij nog steeds beter (in de eerste plaats voor de patiënten), dat alle militairen, die in de plaats hunner inwoning niet geheel naar de eischen des tijds in het militaire hospitaal behandeld kunnen worden, aan burger-geneesheeren worden toevertrouwd.

's-Gravenhage, 12 Maart 1923.

G. C. BOLTEN.

VLEKTYPHUS.

Nadat een maand geleden eenige autochthone gevallen van *vlektyphus* te Maurik waren voorgekomen, werden thans weder twee gevallen te Katwijk vastgesteld, Zeer waarschijnlijk zijn deze laatste zieken besmet door andere lijders, waarbij de diagnose op febris typhoïdea gesteld was, doch de oorzaak der ziekte vlektyphus geweest zal zijn.

Het eerste vlektyphus-geval te Katwijk werd ontdekt, doordat in het Centraal Laboratorium voor de Volksgezondheid te Utrecht het opgezonden bloed der patiënte niet alleen volgens WIDAL, maar tevens volgens WEIL-FELIX werd onderzocht.

Aangezien het niet onmogelijk is, dat in Nederland meer gevallen van vlektyphus voorkomen of zullen voorkomen, waarbij de diagnose op febris typhoïdea wordt gesteld, worden de geneeskundigen dringend verzocht om, indien mogelijk, bloed van alle lijders aan febris typhoïdea naar het laboratorium te Utrecht op te zenden, waarin deze tijden tevens de reactie van WEIL-FELIX wordt verricht.

Zoover de geneesheeren gewend zijn het bloed in andere laboratoria te doen onderzoeken, worden de directeuren dezer inrichtingen verzocht naast de reactie van WIDAL, steeds ook die van WEIL-FELIX te verrichten en bij positief bevinden dezer laatste reactie den betrokken inspecteur onmiddellijk te waarschuwen.

Ik behoef er zeker niet op te wijzen, van hoeveel belang het is de eerste gevallen onmiddellijk op het spoor te komen, ten einde ten spoedigste de noodige maatregelen ter bestrijding te kunnen treffen. Een algemeene medewerking kan veel kwaad voorkomen.

's-Gravenhage,
18 Maart 1923.

J. TH. TERBURGH.
Hoofdinspecteur van de Volksgezondheid.

NOG EENS DE „BOERHAAVE" TE 's-GRAVENHAGE.

Een patiënt van mij ontving van de „Boerhaave" het volgende bericht:

„Aan onzen contróleerenden geneesheer hebben wij verzocht een onderzoek te willen instellen naar het ziektegeval u zelf betreffende.

Het ziektegeval (hartkwaal) nam een aanvang 13 Maart en duurt voort tot 21 November 1922. Volgens het ontvangen rapport van den contróleerenden geneesheer is dit ziektegeval als chronisch te beschouwen. Art. 9 van het reglement zegt, dat alle chronische ziekten buiten de verzekering vallen.

Als directie eener onderlinge maatschappij zijn wij streng gehouden aan onze voorwaarden en bepalingen, alsmede aan de adviezen van onze geneesheeren, waarvan wij nimmer mogen afwijken”.

De patiënt was genoodzaakt, te antwoorden:

„Ik verklaar, dat de contróleerende geneesheer van de Verzekering-maatschappij „Boerhaave”, gevestigd te 's-Gravenhage, Spui 2, niet te mijnent is geweest ter onderzoek naar de door die Maatschappij bedoelde chronische hartkwaal, waaraan ondergeteekende lijdende zou zijn.

Van een onderzoek, waar ook, is dus geen sprake”.

Als ik hierbij nog mededeel, dat zich ook te mijnent geen contróleerende geneesheer van deze maatschappij heeft vervoegd, dat genoemde patiënt sedert enige jaren bij de maatschappij verzekerd is, en dat hij geen hartkwaal heeft, dan is alle commentaar overbodig.

Leiden, 14 Maart 1923.

H. J. M. BOONACKER.